

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.229 van 25 april 1996
in de zaak A. 63.771/VII-13.165.**

In zake : de n.v. VOEDERS VELGHE-DE BACKER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten E. RYCKBOST en B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. VOEDERS VELGHE-DE BACKER op 22 mei 1995 heeft inge-
diend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te
vorderen van het besluit van 13 april 1995 van de
minister vice-president van de Vlaamse regering en
Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij
haar beroep tegen het besluit van 27 oktober 1994 van de
bestendige deputatie van de provincieraad van
West-Vlaanderen met betrekking tot haar milieuvergun-
ningsaanvraag om te Passendale (Zonnebeke), Bruggestraat
2 - Westrozebekestraat 62, een varkenshouderij verder te
exploiteren en uit te breiden, ongegrond wordt verklaard
en dat besluit wordt opgeheven;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 8 januari 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 januari
1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
P. AERTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en
van advocaat B. BROUWERS, die verschijnt voor de verwe-
rende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde
betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoek-
schrift het volgende doet gelden :

"Bij het besluit van 21 april 1964 werd door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente PASSENDALE een uitbatingsvergunning voor varkenskweekerij en -mesterij aan de rechtsvoorganger van verzoekende partij verleend. Bij de aanvraag was een bijhorend plan van 14 stallen, waarvan 6 stallen onmiddellijk op te richten, gevoegd.

Het bedrijf, voorheen op naam van N.V. WESTVLEES, met zetel gevestigd te 8840 STADEN, Ommegang West 9, werd bij wijze van inbreng in de N.V. VOEDERS VELGHEDE BACKER bij notariële akte van 29 december 1993 overgenomen door verzoekende partij.

Uit de landbouwtelling N.I.S. 1976 en 1978 blijkt dat er toen reeds ongeveer 4.000 varkens aanwezig waren.

Blijkens de sanitaire attesten van 3 januari 1992 bedroeg de capaciteit van het overgenomen bedrijf 7.670 dieren.

De aanvraag van verzoekende partij tot hernieuwing van de vergunning beoogt, in uitvoering van de beleidsbeslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van West-Vlaanderen, de omvorming (inkrimping) tot een gesloten bedrijf met 2.800 mestvarkens en 400 zeugen.

Bij besluit van 27 oktober 1994 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van West-Vlaanderen werd een gedeeltelijke vergunning toegekend, en wel tot het houden van 1.400 mestvarkens en 200 zeugen, 9.452 m³ mest en 5.500 liter petroleum, voor een termijn verstrijkende op 1 september 2011. Voor het overige werd de vergunning geweigerd.

Het bestreden besluit wijst niet alleen het beroep van verzoekende partij af als ongegrond, doch doet eveneens het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van West-Vlaanderen houdende een gedeeltelijke vergunning teniet. Het bestreden besluit weigert aldus elke vergunning.

De tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en de daaruitvolgende dreiging tot sluiting maken dat het bestaan en de levensvatbaarheid van het bedrijf in het gedrang komt, minstens de concurrentiepositie van verzoekende partij zeer ernstig wordt verzwakt.

Op het ogenblik van de overname door verzoekende partij van de bedrijvigheden van N.V. WESTVLEES, waren de gebouwen, behorend tot de bedrijvigheid te PASSENDALE, bezwaarde met een aantal hypothecaire inschrijvingen ten voordele van N.V. KREDIETBANK te ANTWERPEN, N.V. GENERALE BANK te BRUSSEL, N.V. B.B.L te BRUSSEL, N.V. INTERNATIONALE NEDERLANDEN BANK te BRUSSEL. (zie uittreksel uit verslag bedrijfseconomisch onderzoek).

In geval van gedwongen sluiting bij gebreke aan een hernieuwing van de milieuvergunning, vormen deze hypothecaire inschrijvingen een uitermate ernstig nadeel voor verzoekende partij. De onroerende goederen zullen niet alleen waardeloos worden, doch tevens

worden de zware investeringen ten tijde van de overname economisch nutteloos gemaakt, hetgeen onmogelijk valt te herstellen.

De verzorgers op het bedrijf, een gezin met 3 kinderen, verliezen van vandaag op morgen hun inkomen en bedrijfszekerheid.

Bovendien werd bij besluit van 27 oktober 1994 door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van West-Vlaanderen een (gedeeltelijke) vergunning toegekend voor 1.400 mestvarkens en 200 zeugen, hetgeen verzoekende partij toch zou toelaten in afwachting van de verdere en wettige behandeling van haar beroep enige activiteit in het bedrijf gaande te houden.

In geval van niet-schorsing, gelden de gewone termijnen voor de verdere behandeling van het annulatieberoep. Gedurende de duurtijd van de behandeling van het annulatieberoep kan het ruimtelijk en het milieubeleid van de overheid zodanig wijzigen dat verzoekende partij mogelijkerwijze niet kan verzekerd zijn van een nieuwe, zelfs gedeeltelijke vergunning, welke haar thans was toegekend. Het behoud van enige activiteit verzekert verzoekende partij bovendien in geval van een wijziging van het ruimtelijk en het milieubeleid het bedrijf van verzoekende partij te aanzien als een bestaand bedrijf en niet als een nieuwe inrichting hetgeen een duidelijk verschil in behandeling uitmaakt (cfr. huidige VLAREM-bepalingen). Het verlies van het 'bestaand karakter' van het bedrijf van verzoekende partij zou gelijk kunnen staan met de onmogelijkheid voor verzoekende partij om een (nieuwe) vergunning te bekomen (bv. nieuwe of bijkomende afstandregels e.d.).

Een dergelijk zeer ernstig nadeel is dan ook onmogelijk te herstellen";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt :

"1.1. Zoals hierna zal blijken, is aan de tweede voorwaarde voor de procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden Besluit krachtens art. 17, § 2, van de gecoördineerde Wetten op de Raad van State, met name het moeilijk te herstellen nadeel, niet voldaan.

1.2. Verzoekende partij kan immers in niets aantonen een ernstig nadeel geleden te hebben. Net zomin als zij kan aantonen dat het geleden nadeel moeilijk te herstellen zou zijn.

1.3. Om aan te tonen dat de weigeringsbeslissing een ernstig nadeel zou impliceren in haren hoofde, stelt verzoekende partij dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het bestaan en de levensvatbaarheid van het bedrijf in het gedrang zou brengen,

dat de concurrentiepositie van het bedrijf diensten-gevolge zeer ernstig zou worden verzwakt, dat de waarde van de onroerende goederen -gezien deze bezwaard zijn met diverse hypothecaire inschrijvingen van een aantal kredietinstellingen- aanzienlijk zou afnemen en dat tevens de zware investeringen ingevolge een gedwongen sluiting zouden verloren gaan.

1.4. Verder stelt verzoekster dat de inkomsten en de bedrijfszekerheid van de verzorgers op het bedrijf zouden verloren gaan.

1.5. In essentie beroept verzoekster zich dus op een financieel nadeel dat door de bestreden beslissing zou worden teweeggebracht.

1.5.1. Vooreerst weze opgemerkt dat in de bestreden beslissing werd gesteld dat verzoekende partij een nieuwe, aangepaste milieuvergunningaanvraag kan formuleren.

1.5.2. Bovendien wordt nergens aangetoond dat het ingeroepen financiële nadeel ernstig is.

1.5.2.1. Desbetreffende laat tegenpartij opmerken dat er reeds in het advies van de Vlaamse Landmaatschappij werd op gewezen dat verzoekende partij nog acht andere inrichtingen uitbaat en dat deze acht inrichtingen samen beschikken over vergunningen voor 5 beren, 340 zeugen en 12.455 mestvarkens.

Bovendien is het ook zo dat de deelgenoten van verzoekende partij via diverse andere rechtspersonen nog vijf andere inrichtingen uitbaten, waar in totaal vergunningen werden afgeleverd voor 188 zeugen en 11.422 mestvarkens, zodat alle voormelde inrichtingen samen (zonder het bedrijf gelegen aan de Bruggestraat 2, waarvan sprake in onderhavige aanvraag) vergunningen werden verleend voor in totaal : 5 beren, 528 zeugen en 23.877 mestvarkens.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij in zijn aanvraag voorhoudt, kan men derhalve nog bezwaarlijk spreken van een familiale onderneming.

1.5.2.2. Bijgevolg is tegenpartij van oordeel dat de mogelijks tijdelijke afwezigheid van een vergunning voor de aangevraagde 3.200 varkens niet opweegt tegen de voormelde totale omvang van de diverse uitbatingen, zodat van een ernstig nadeel geen sprake kan zijn.

1.5.2.3. Verder wordt niet bewezen dat dit financieel nadeel het bestaan van het bedrijf van verzoekster in het gedrang zou brengen. Zo worden geen concrete cijfers verstrekt over het zakencijfer van het bedrijf, evenmin als er duidelijkheid verschaft wordt over de totale omvang van de financiële verplichtingen en investeringen die zouden zijn gedaan bij de beweerde overname.

1.5.3. Om dezelfde redenen kan niet voorgehouden worden -zo er al zou geoordeeld worden dat het een ernstig nadeel betreft- dat dit nadeel niet te herstellen zou zijn, temeer daar in de bestreden beslissing werd gesteld dat verzoekende partij een

nieuwe en aangepaste milieuvergunningsaanvraag kan indienen.

1.5.3.1. Verzoeker beroept zich op het feit dat -gedurende de behandelingstermijn van het annulatieberoep, volgend op het verzoek tot schorsing- het ruimtelijk- en milieubeleid van de overheid zodanig kan wijzigen dat 'verzoekende partij mogelijkerwijze niet kan verzekerd zijn van een nieuwe, zelfs gedeeltelijke vergunning'.

1.5.3.2. In zoverre dat verzoekende partij hiermee poogt het onherstelbaar karakter van het beweerd ernstige nadeel aan te tonen, kan een dergelijke argumentatie evenwel bezwaarlijk worden bijgetreden, gezien zij berust op loutere speculatieve elementen.

1.5.3.3. Bovendien -het weze herhaald- kan verzoekende partij zelf de nodige stappen ondernemen door inmiddels een nieuwe en aangepaste milieuvergunningsaanvraag in te dienen.

1.4.3. Huidig argument is dan ook niet dienstig, laat staan dat het een ernstig en onmogelijk te herstellen nadeel zou aantonen.

1.5. Uit hetgeen voorafging volgt dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State niet is aangetoond.

Aan de voorwaarde voor een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel is niet voldaan";

Overwegende dat de verzoekende partij op 27 oktober 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een milieuvergunning bekam om haar bestaande varkensfokkerij verder te exploiteren en te veranderen door uitbreiding met 200 zeugen en 5.500 l petroleum en door vermindering met 1.555 mestvarkens tot een totale capaciteit van 200 zeugen, 1.400 mestvarkens, 9.452 m³ mest en 5.500 l petroleum voor een termijn verstrekkend op 1 september 2011; dat de vergunning om de inrichting uit te breiden met 200 zeugen en om 1.555 mestvarkens verder te exploiteren, werd geweigerd; dat het bestreden besluit het beroep tegen dat besluit van de bestendige deputatie als ongegrond afwijst en tevens dat besluit opheft;

Overwegende dat de verzoekende partij terecht stelt dat het bestreden besluit het voortbestaan van de betrokken inrichting in gevaar brengt; dat echter

uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekende partij ook nog acht andere inrichtingen uitbaat en aldus nog beschikt over vergunningen voor 5 beren, 340 zeugen en 12.455 mestvarkens; dat de verzoekende partij dit niet betwist; dat haar uiteenzetting geen enkel concreet cijfermatig gegeven bevat waaruit kan afgeleid worden dat de gebeurlijke sluiting van de betrokken inrichting het voortbestaan van de verzoekende vennootschap in gevaar brengt; dat alleen het nadeel dat eigen is aan de verzoekende partij kan in aanmerking genomen worden; dat de aangevoerde nadelen voortvloeiend uit een gebeurlijke wijziging van het "ruimtelijke en het milieubeleid van de overheid" puur hypothetisch zijn en niet rechtstreeks voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig april 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,

Mevr. Ch. BAMPS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.